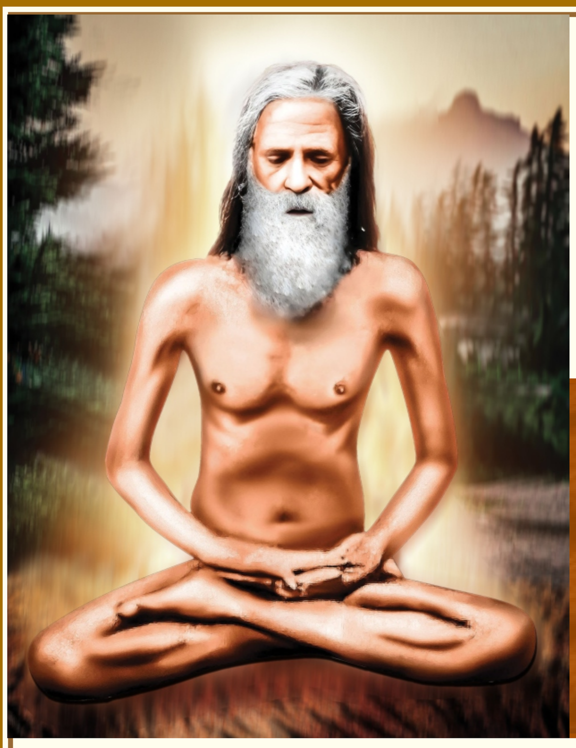

|| Om Sathgurunadha Saranam Jaya Jaya
Sachidhananda Saranam Jaya Jaya ||

Biography of 'Cuddapah Sri Paramahamsa Sachidananda Yogeeshwarar' (fondly known as 'Kadapa Swamy')

South India has been considered as holy place blessed by the birth and advent of great devotees, sages, saints, and other divine personages. In one such place in Tamil Nadu called **'Kanchipuram'**, one can find the temple of Ekambareshwar with his consort Kamakshi. Lord Shiva is worshipped here as **'Ekambareshwarar'** in the form of **'Prithvi Lingam'** and this temple is one of the '**Pancha Bhoota Stalas**'.

Kadapa Swamy is a **'Mahaan Sadguru' (Guruji)**, who revealed the secrets of attaining **'Self Realisation/Mukti**' through **'Shiva Rajayoga Samadhi', 'Kumbaka Pranayama'** and **'Sohum Mantra Japam'** practice for the benefit of mankind.

In the small village of **'Thiruppanangadu',** near Kanchipuram, was the place where parents of Guruji, **Sri. Somasundaram and Smt. Vishalakshamma,** devotees of Lord Shiva, lived. With the divine blessings, Guruji was born on February 16, 1865, Thursday at 6.30 PM in the Simha (Leo) Lagnam and was named **'Kuppu Swamy'**. Guruji completed his 8th Standard at **'Pachaiyappas'** School in Kanchipuram.

When Guruji was 12 years old, one day, Guruji desired to visit all the temples in Kanchipuram. After visiting all the temples, on the same night, he realised that God is only one; but has many forms and names. So, he thought of worshipping **'Lord Ekambareshwar'**. Following morning, he went to the Ekambareshwar temple after completing his morning ablutions. There, he observed and understood the various methods of worshipping the Lord.

Self acquired knowledge on 'Manasa Pooja'

From the next morning, Guruji entered the pooja room, sat on a wooden plank covered with white sheet of cloth facing the north, in 'Chin Mudra' posture and fixed the mind between the eyebrows (Trikuti) visualising the image of Lord Ekambareshwar and visualized a temple built with bricks of his devotion, followed by the method of worship that he comprehended from the Priests at the temple. This **'Manasa Pooja'** that Guruji practiced continued not only during the early morning hours but also during the early and late hours of evening. Guruji pursued and adopted this path consistently and continued it for a period of over 12 years.

'Lord Ekambareshwarar' becoming Guru and teaching 'Kumbaka Pranayama'

One day an elderly person visited Guruji's house and called him out and made him sit inside a carriage next to him and closed all the windows and doors. Then, He asked Guruji what he was doing, to which Guruji told about his business. The elderly person lovingly clarified that he was not enquiring about Guruji's business but wanted to know about the deity Guruji was worshipping. In response, Guruji narrated the Manasa Pooja he was offering to Lord Ekambareshwarar for the past 12 years. On hearing this, the elderly person was surprised and proceeded to put his index finger on his nose and smiled and said, 'Because of the good deeds done in your previous birth, you have been able to perform this kind of devotion that not many know about'. You have crossed two steps and now I am teaching you the third step which is **'Yogasadhana'**. If you do practice this, you will reach the fourth step, i.e., **'House of Wisdom/Gnana'**. The Elderly person taught Guruji Pranayama in 10 minutes and said **'Pranayama is much better than the Manasa Pooja'** you used to do before. Therefore, do not think of doing Manasa Pooja in your dreams also. Further, the Elderly person bestowed the name **'Sri Paramahamsa Sachidananda Yogeeshwarar'** to Guruji. When Guruji desired to know about the elderly person, the elderly person responded name was **'Nithyananda'** and he belonged to **'Vettaveli Paramparai'**. When Guruji wanted the Elderly person to accept his hospitality, the saint sported a sweet smile and got down from the carriage and disappeared after walking a few steps and was never seen again. The Autobiography of Sachidananda Yogeeshwarar reveals that the elderly person could verily have been the Lord Ekambareshwar.

Gradually, Guruji increased the intensity of **'Kumbaka Pranayama'** practice and though physical pains and strains were experienced, He could overcome these temporary and transitional stages and achieved what he was expected to achieve, as told by **'Nithyananda Guru'.**

Guruji was a successful businessman and he could have been a wealthy person and lead a comfortable life. However, he showed least interest in the material world and was always inclined towards a life of devotion, meditation and yogic practices. Due to His parents' wish, **Guruji married a girl named Perundevi, who was an ardent devotee of Lord Krishna**. Even after marriage, Guruji continued to practice Yoga and Meditation in the forest. Later, Guruji's wife made all arrangements at their residence to practice Yoga and Meditation.

Acceptance of Sainthood (Sanyasa)

Guruji took Sanyasa at the age of 47 upon his wife's demise. After the completion of all the obsequies of his wife Smt. Perundevi, Guruji moved into a small hut built for him in 'Vyasarpadi' at Chennai. After a few months' of stay there, Yogeeshwarar moved to **'Gadikota village' in Cuddapah District,** Andhra Pradesh and practiced Yoga and Meditation and attained **'Yoga Siddhi'**. Later, he returned to Chennai to stay in a mutt in a place called **'Panchetti',** around 25 miles from Chennai, where he stayed for a considerable number of years.

Guruji published many books which contained details of Vedanta, Upanishads and Puranas. Few of the important books are 'Jeeva Brahmaikya Vedanta Rahasyam' (JBVR), 'Yogaabhyasam' in Tamil, 'The Identity of Soul & God (The Secret of Vedanta)' in English, 'Jeeva Brahmaaikya Rajayoga Saramrutham' (JBRS) in Telugu and in Kannada 'JBRS' is published in 2 volumes. **'JBVR' and 'JBRS' are widely considered to be His most important works, which reveal the secrets for attaining 'Mukti'**.

After attaining Yoga Siddhi, Guruji performed many miracles which astonished the people. He delivered lectures on Yoga and Vedanta to his disciples in India, Sri Lanka, Singapore, Malaysia, Burma, Mauritius and South Africa in padmasana posture while floating on the water, referred to as **'Jalasthamba'.** Guruji was a **'Brahma Gnani'** and was very kind to people, and due to this nature of his and after seeing the miracles he was performing, many were attracted to him and thousands of people became his disciples to follow his path and also to serve him.

Guruji perceived his previous birth

Guruji through his Yogic practice had achieved Siddhis and could perceive what he was in his previous birth. He visualised between his eyebrows as if he was viewing a live picture of a movie, a 40 year old man carrying the **'Holy Bible'** and preaching the same. He appeared to be leading a comfortable and happy life with a 30 year old wife and two daughters, aged 6 and 4, where he appeared to be a person leading all materialistic life with a missionary zeal.

Guruji took **'Yoga Samadhi'** for 90 days at the age of 40 years, 103 days at the age of 60 years, 160 days at the age of 69 years and 366 days at the age of 71 years.

The Mutt in Bangalore

Guruji was delivering his lectures in various places in South India viz. Tamil Nadu, Karnataka and Andhra Pradesh, during which time, a devotee invited Guruji to visit Bangalore. During his stay in the disciple's house, the disciple helped Guruji to get his works translated and published in Kannada. During this time, Guruji acquired innumerable devotees and followers. Many of them wanted Guruji to stay in Bangalore permanently and to accomplish this, they collected funds from other disciples of Guruji living across the world. The works of Guruji also fetched certain income to be utilised for this purpose. Thus, a Mutt was established in 1938 in Kempapura Agrahara, Bhuvaneshwari Nagar, Binnypet, in Bangalore. This Mutt was called **'Cuddapah Sri Paramahamsa Sachidananda Yogeeshwar Mutt',** where Guruji was requested to stay permanently. The Mutt became an abode to those who wanted to pursue spirituality and do Saadhanaas. Here, Guruji sometimes used to get into the state of **'Samadhi'** for months together without food, water and oxygen in **'Underground Tapas Area'** built in the Mutt with the closed wooden door. Besides this, he would enter into the **'Jalasthambha Avastha'** (State of floating on water controlling his breath) in a pond made specifically for the purpose, which was named as **'Ganga Thadaagam'**.

Guruji transferred all his energy to the main Idol installed at the Mutt premises, which was sculpted by **'Sri Siddhanthi Siddalinga Swami',** Chief Sculptor and Royal Guru of Mysore State. Guruji attained **'NIRVIKALPA SAMADHI'** on 9th January, 1957 at **'Cuddapah Sri Paramahamsa Sachidananda Yogeeshwar Mutt'**. When one meditates at this Mutt, they can experience a lot of divine energy and vibrations.

The Bangalore Mutt celebrates **'Guruji's Birthday'** (Jayanthi) on 16th February and observes the **'Samadhi Day'** on 9th January every year in addition to **'Pournima Day Pooja'** every month.

It is to be noted that **'Kumbaka Pranayaama'** as mentioned above has to be learnt from an Experienced Pranayama Practitioner, and only after getting initiation. For further details, you can be in touch with Mr. Raju (Mobile No.9606340503) and Mr. Manjunath (Mobile No.9620362266).

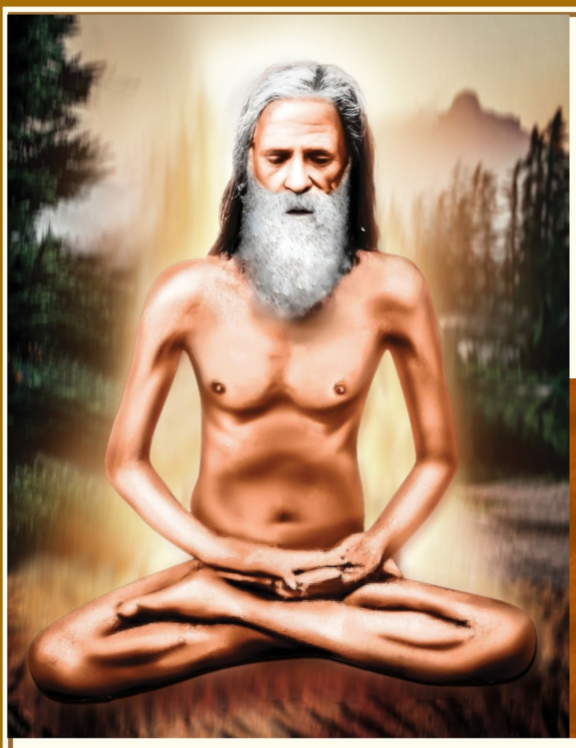

ಓಂ ಸದ್ಗುರುನಾಥ ಶರಣಂ ಜಯ ಜಯ
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಶರಣಂ ಜಯ ಜಯ

ಕಡಪ ಶ್ರೀ ಪರಮಹಂಸ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಯೋಗೀಶ್ವರರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ
(ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಡಪ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ)

ಮಹಾನ್ ಭಕ್ತರು, ಋಷಿಗಳು, ಸಂತರು ಮತ್ತು ಇತರ ದೈವಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜನ್ಮ ಮತ್ತು ಆಗಮನದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತವನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಪವಿತ್ರವಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಮಿಳುನಾಡಿನ 'ಕಾಂಚೀಪುರಂ'ನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಪತ್ನಿ ಕಾಮಾಕ್ಷಿಯೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಭಗವಾನ್ ಶಿವನನ್ನು 'ಏಕಾಂಬರೇಶ್ವರರ್' ಎಂದು ಕರೆದು, 'ಪೃಥ್ವಿ ಲಿಂಗದ' ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ದೇವಾಲಯವು 'ಪಂಚ ಭೂತ ಸ್ಥಳ'ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ.

ಕಡಪ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ಸದ್ಗುರು (ಗುರೂಜಿ), ಅವರು 'ಶಿವ ರಾಜಯೋಗ ಸಮಾಧಿ', 'ಕುಂಭಕ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ' ಮತ್ತು 'ಸೋಹಂ ಮಂತ್ರ ಜಪ' ಅಭ್ಯಾಸದ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ/ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಲೋಕದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕಾಂಚೀಪುರಂ ಬಳಿ ಇರುವ ತಿರುಪ್ಪನಂಗಾಡು ಎಂಬ ಪುಟ್ಟ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಭಕ್ತರಾದ ಗುರೂಜಿಯವರ ತಂದೆ ಶ್ರೀ ಸೋಮಸುಂದರಂ ಮತ್ತು ತಾಯಿ ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಮ್ಮ ವಾಸಿಸುತಿದ್ದರು. ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಗುರೂಜಿಯವರು ಫೆಬ್ರವರಿ 16, 1865ರ ಗುರುವಾರದಂದು ಸಂಜೆ 6.30 ಕ್ಕೆ ಸಿಂಹ ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ 'ಕುಪ್ಪು ಸ್ವಾಮಿ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಡಲಾಯಿತು. ಕುಪ್ಪುಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ತಮ್ಮ 8ನೇ ತರಗತಿಯನ್ನು ಕಾಂಚೀಪುರಂನ 'ಪಚ್ಚಯ್ಯಪ್ಪಸ್' ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದರು.

ಗುರೂಜಿಗೆ 12 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದಾಗ, ಒಂದು ದಿನ ಅವರು ಕಾಂಚೀಪುರಂನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಲು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಾ ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ನಂತರ, ಅದೇ ರಾತ್ರಿ, ಅವರು 'ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ' ಆದರೆ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳು ಮತ್ತು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡು 'ಏಕಾಂಬರೇಶ್ವರ'ರನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಸ್ನಾನಾದಿ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಏಕಾಂಬರೇಶ್ವರರ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ವಿವಿಧ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

'ಮಾನಸ ಪೂಜೆ' ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಯಂಜ್ಞಾನ

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಗುರೂಜಿ ಪೂಜಾ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಬಿಳಿ ಬಟ್ಟೆ ಹೊದಿಸಿದ ಮರದ ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ 'ಚಿನ್ಮುದ್ರೆ' ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹುಬ್ಬುಗಳ ನಡುವೆ (ತ್ರಿಕುಟಿ) ಭಗವಾನ್ ಏಕಾಂಬರೇಶ್ವರರನ್ನು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೃಶ್ಯೀಕರಿಸಿದರು. ಅದಾದ ನಂತರ ಅವರು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಕರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪೂಜಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಗುರೂಜಿಯವರು ಈ ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮುಂಜಾನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಂಜೆಯ ಮೊದಲು ಮತ್ತು ತಡವಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರೆಸಿದರು. ಗುರೂಜಿಯವರು ಈ ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸತತವಾಗಿ 12 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಅನುಸರಿಸಿ, ಮುಂದುವರೆಸಿದರು.

'ಏಕಾಂಬರೇಶ್ವರರೇ ಗುರು'ವಾಗಿ ಬಂದು ಕುಂಭಕ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು

ಒಂದು ದಿನ ಹಿರಿಯವರೊಬ್ಬರು ಗುರೂಜಿಯವರ ಮನೆಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಅವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಕುದುರೆ ಗಾಡಿಯೊಳಗೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದರು. ನಂತರ, ಅವರು ಗುರೂಜಿಯನ್ನು 'ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು, ಅದಕ್ಕೆ ಗುರೂಜಿ, ಅವರ ವ್ಯವಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಹಿರಿಯವರು ಗುರೂಜಿಗೆ, ನಾನು ವ್ಯವಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ನೀನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದ ಗುರೂಜಿಯವರು ಅವರು ಕಳೆದ 12 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಏಕಾಂಬರೇಶ್ವರರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಆ ಹಿರಿಯವರು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ತೋರುಬೆರಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು, 'ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದಿಂದಾಗಿ, ಅನೇಕರಿಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಈ ರೀತಿಯ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ನೀನು ಎರಡು ಹಂತಗಳನ್ನು ದಾಟಿದ್ದೀಯ ಮತ್ತು ಈಗ ನಾನು ನಿನಗೆ ಮೂರನೆಯ ಹಂತವಾದ 'ಯೋಗಸಾಧನೆ'ಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ನೀನು ನಾಲ್ಕನೇ ಹಂತವಾದ 'ಜ್ಞಾನದ ಮನೆ'ಯನ್ನು ತಲುಪುತ್ತೀಯ ಎಂದರು. ಆ ಹಿರಿಯವರು 10 ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಗುರೂಜಿಗೆ 'ಕುಂಭಕ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ' ಕಲಿಸಿ, ನೀನು ಮೊದಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ 'ಮಾನಸ ಪೂಜೆ'ಗಿಂತ ಈ ' ಕುಂಭಕ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ' ತುಂಬಾ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ 'ಮಾನಸ ಪೂಜೆ'ಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಡ ಎಂದರು ಹಾಗೂ ಆ ಹಿರಿಯವರು ಗುರೂಜಿಗೆ, 'ಶ್ರೀ ಪರಮಹಂಸ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಯೋಗೀಶ್ವರರ್' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಗುರೂಜಿ ಆ ಹಿರಿಯವರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿದಾಗ, ಆ ಹಿರಿಯವರು ಅವರ ಹೆಸರು 'ನಿತ್ಯಾನಂದ'ನೆಂದು 'ಬಟ್ಟ ಬಯಲು (ವೆಟ್ಟವೆಳಿ) ಪರಂಪರೆ'ಗೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದರು. ಆ ಹಿರಿಯವರು ತನ್ನ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಗುರೂಜಿ ಬಯಸಿದಾಗ, ಆ ಹಿರಿಯವರು ಮುಗುಳ್ನಗೆ ಬೀರಿ ಗಾಡಿಯಿಂದ ಇಳಿದು ಕೆಲವು ಹೆಜ್ಜೆ ನಡೆದ ನಂತರ ಕಣ್ಮರೆಯಾದರು, ಇನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕಾಣಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಯೋಗೀಶ್ವರರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಹಿರಿಯವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭಗವಾನ್ ಏಕಾಂಬರೇಶ್ವರರಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಗುರೂಜಿಯವರು 'ಕುಂಭಕ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ' ಅಭ್ಯಾಸದ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ದೈಹಿಕ ನೋವುಗಳು ಮತ್ತು ಒತ್ತಡಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರೂ, ಅವರು ಈ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಮತ್ತು ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಹಂತಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು 'ನಿತ್ಯಾನಂದ ಗುರುಗಳು' ಹೇಳಿದಂತೆ ಸಾಧಿಸಿ ಮುನ್ನಡೆದರು.

ಗುರೂಜಿ ಒಬ್ಬ ಯಶಸ್ವಿ ಉದ್ಯಮಿಯಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಶ್ರೀಮಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಆರಾಮದಾಯಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದಿತ್ತು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಅವರು ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಭಕ್ತಿ, ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಲವು ತೋರಿದರು. ಗುರೂಜಿಯವರು ಅವರ ಹೆತ್ತವರ ಇಚ್ಛೆಯ ಮೇರೆಗೆ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕಟ್ಟಾ ಭಕ್ತೆಯಾಗಿದ್ದ 'ಪೆರುಂದೇವಿ' ಎಂಬ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾದರು. ಮದುವೆಯ ನಂತರವೂ ಗುರೂಜಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯೋಗ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದರು. ನಂತರ, ಗುರೂಜಿಯವರ ಪತ್ನಿ ಯೋಗ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಅವರ ನಿವಾಸದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ಸನ್ಯಾಸತ್ವದ ಸ್ವೀಕಾರ

ಗುರೂಜಿ 47ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯ ನಿಧನದ ನಂತರ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಗುರೂಜಿಯವರು ಪತ್ನಿಯ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಚೆನ್ನೈಯಲ್ಲಿನ 'ವ್ಯಾಸರಪಾಡಿ' ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತನಗಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಸಣ್ಣ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ತೆರಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ತಂಗುವಿಕೆಯ ನಂತರ, ಗುರೂಜಿಯವರು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಕಡಪ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗಡಿಕೋಟ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ, ಅಲ್ಲಿ ಯೋಗ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಅದಾದನಂತರ, ಅವರು ಚೆನ್ನೈನಿಂದ 25 ಮೈಲುಗಳಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ 'ಪಂಚೆಟ್ಟಿ' ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಮಠದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇದ್ದರು.

ಗುರೂಜಿಯವರು ವೇದಾಂತ, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ಪುರಾಣಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳೆಂದರೆ ತಮಿಳ್ ಬಾಷೆಯ 'ಜೀವ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯ ವೇದಾಂತ ರಹಸ್ಯಂ' (JBVR), 'ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಂ', ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬಾಷೆಯ 'ದಿ ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಆಫ್ ಸೋಲ್ ಅಂಡ್ ಗಾಡ್ (ದಿ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಆಫ್ ವೇದಾಂತ)', ತೆಲುಗು ಬಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'ಜೀವ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯ ರಾಜಯೋಗ ಸಾರಾಮೃತಂ' (JBRS) ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'JBRS' ಅನ್ನು 2 ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'JBVR' ಮತ್ತು 'JBRS' ಗುರೂಜಿಯವರ ಪ್ರಮುಖ ಕೃತಿಗಳೆಂದು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ, ಇದು 'ಮುಕ್ತಿ'ಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯಾದ ನಂತರ ಅವರು ಅನೇಕ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅದು ಜನರನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿತು. ಭಾರತ, ಶ್ರೀಲಂಕ, ಸಿಂಗಪುರ್, ಮಲೇಶಿಯ, ಬರ್ಮ, ಮಾರಿಷಸ್ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಯೋಗ ಮತ್ತು ವೇದಾಂತದ ಕುರಿತು ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಜಲಸ್ತಂಭದ ಪದ್ಮಾಸನ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿದರು. ಗುರೂಜಿಯವರು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದರು, ಬಹಳ ಕರುಣಾಮಯಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಈ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ, ಮತ್ತು ಅವರು ಮಾಡುವ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ನಂತರ ಅನೇಕರು ಅವರತ್ತ ಆಕರ್ಷಿತರಾದರು. ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಅವರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾದರು.

ಗುರೂಜಿ ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದರು

ಗುರೂಜಿ ತಮ್ಮ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದ ಮೂಲಕ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮವನ್ನು ಚಲನಚಿತ್ರವೊಂದರ ಲೈವ್ ಚಿತ್ರವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಹುಬ್ಬುಗಳ ನಡುವೆ ದೃಶ್ಯೀಕರಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು 40 ವರ್ಷದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬರು 'ಪವಿತ್ರ ಬೈಬಲ್' ಅನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಅದನ್ನೇ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ, 30 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು 6 ಮತ್ತು 4 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ. ಆರಾಮದಾಯಕ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು, ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಭೌತಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಮಿಷನರಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ನಡೆಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಗುರೂಜಿ 40 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ 90 ದಿನಗಳು, 60 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ 103 ದಿನಗಳು, 69 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ 160 ದಿನಗಳು ಮತ್ತು 71 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ 366 ದಿನಗಳು 'ಯೋಗ ಸಮಾಧಿ'ಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಠ

ಗುರೂಜಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ತಮಿಳುನಾಡು, ಕರ್ನಾಟಕ, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಭಕ್ತರೊಬ್ಬರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುವಂತೆ ಗುರೂಜಿಯನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರು. ಶಿಷ್ಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಶಿಷ್ಯನು ಗುರೂಜಿಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಲು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಗುರೂಜಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಭಕ್ತರು ಮತ್ತು ಅನುಯಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಗುರೂಜಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು, ಅವರು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ವಾಸಿಸುವ ಗುರೂಜಿಯ ಇತರ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಗುರೂಜಿಯವರ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಬಂದ ಆದಾಯವನ್ನು. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕೆಂಪಾಪುರ ಅಗ್ರಹಾರ, ಭುವನೇಶ್ವರಿ ನಗರ, ಬಿನ್ನಿಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ 1938ರಲ್ಲಿ ಮಠ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ಈ ಮಠವನ್ನು 'ಕಡಪ ಶ್ರೀ ಪರಮಹಂಸ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಯೋಗೀಶ್ವರರ ಮಠ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಅಲ್ಲಿ ಗುರೂಜಿಯವರನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಮಠವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಗುರೂಜಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಠದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾದ ಮರದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದ 'ನೆಲದ್ವಾರದ ತಪಸ್ ಪ್ರದೇಶ'ದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ, ನೀರು ಮತ್ತು ಗಾಳಿಯಿಲ್ಲದೆ ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ 'ಸಮಾಧಿ' ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಲ್ಲದೆ, ಅವರು 'ಗಂಗಾ ತಠ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾದ, ಮಠದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಕೊಳದಲ್ಲಿ 'ಜಲಸ್ತಂಭನ'ವನ್ನು (ಉಸಿರನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ತೇಲುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ) ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮುಖ್ಯ ಶಿಲ್ಪಿ ಮತ್ತು ರಾಜಗುರುಗಳಾದ ಸಿದ್ದಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕೆತ್ತಿರುವ, ಮಠದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾದ ಮುಖ್ಯ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಗುರೂಜಿ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಿದರು ಹಾಗೂ 9ನೇ ಜನವರಿ, 1957 ರಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕಡಪ ಶ್ರೀ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಯೋಗೀಶ್ವರರ ಮಠದಲ್ಲಿ 'ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿ'ಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಈ ಮಠದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದಾಗ, ಸಾಕಷ್ಟು ದೈವಿಕ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಕಂಪನಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಹುದು.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮಠದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಜನವರಿ 9 ರಂದು 'ಗುರೂಜಿಯವರ ಸಮಾಧಿ' ದಿನವನ್ನು ಹಾಗೂ ಫೆಬ್ರವರಿ 16 ರಂದು 'ಗುರೂಜಿಯವರ ಜನ್ಮದಿನ'ವನ್ನು (ಜಯಂತಿ) ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು 'ಹುಣ್ಣಿಮೆ'ಯಂದು ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

'ಕುಂಭಕ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ'ವನ್ನು, ಅನುಭವಿ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಸಾಧಕರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದ ನಂತರವೇ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗಾಗಿ, ನೀವು ಶ್ರೀ ರಾಜು (ಮೊಬೈಲ್ ನಂ.9606340503) ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಮಂಜುನಾಥ್ (ಮೊಬೈಲ್ ನಂ.9620362266) ಅವರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು.

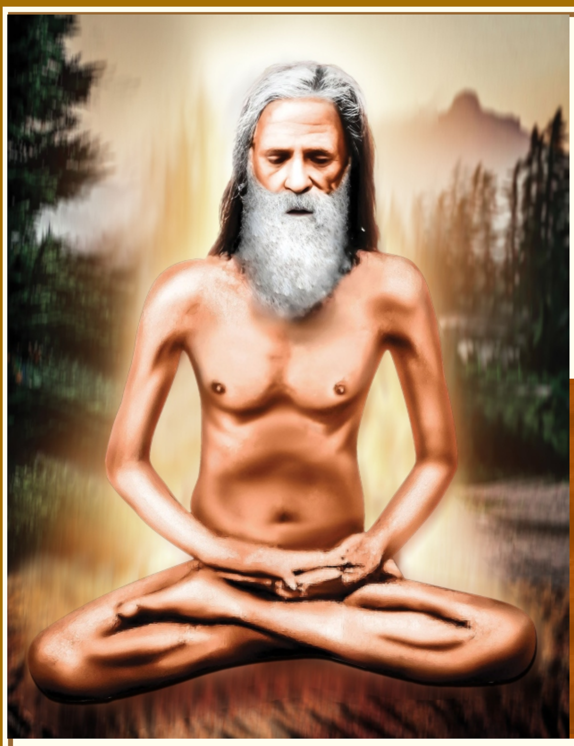

ఓం సద్గురునాథ శరణం జయ జయ
సచ్చిదానంద శరణం జయ జయ

'కడప శ్రీ పరమహంస సచ్చిదానంద యోగీశ్వరర్' జీవిత చరిత్ర
(కడప స్వామి అని ముద్దుగా పిలుస్తారు)

గొప్ప భక్తులు, ఋషులు, సాధువులు మరియు ఇతర దైవిక వ్యక్తుల పుట్టుక మరియు ఆగమనం ద్వారా దక్షిణ భారతదేశం పవిత్ర స్థలంగా పరిగణించబడుతుంది. తమిళనాడులోని 'కాంచీపురం' అనే ప్రదేశంలో, తన భార్య కామాక్షితో కలసి ఏకాంబరేశ్వరుని ఆలయాన్ని చూడవచ్చు. శివుడు ఇక్కడ 'పృథ్వీ లింగం' రూపంలో 'ఏకాంబరేశ్వరార్'గా పూజలందుకుంటున్నాడు మరియు ఈ ఆలయం 'పంచ భూత స్థలా'లలో ఒకటి.

కడప స్వామి ఒక 'మహాన్ సద్గురు' (గురూజీ), మానవజాతి ప్రయోజనం కోసం 'శివ రాజయోగ సమాధి', 'కుంభక ప్రాణాయామం' మరియు 'సోహం మంత్ర జపం' సాధన ద్వారా 'ఆత్మ సాక్షాత్కారం/ముక్తి' పొందే రహస్యాలను వెల్లడించాడు.

కాంచీపురం సమీపంలోని 'తిరుప్పనంగాడు' అనే చిన్న గ్రామంలో, గురూజీ తల్లిదండ్రులు శ్రీ. సోమసుందరం మరియు శ్రీమతి. విశాలాక్షమ్మ నివసిస్తుండేవారు, వీరు శివభక్తులు. దైవానుగ్రహంతో, గురూజీ ఫిబ్రవరి 16, 1865, గురువారం సాయంత్రం 6.30 గంటలకు సింహరాశి లగ్నంలో జన్మించారు, వీరికి 'కుప్పు స్వామి' అని పేరు పెట్టారు. గురూజీ తన 8వ తరగతిని కాంచీపురంలోని 'పచ్చయ్యప్పస్' పాఠశాలలో పూర్తి చేశాడు.

గురూజీకి 12 సంవత్సరాల వయస్సు ఉన్నప్పుడు, ఒక రోజు, గురూజీ కాంచీపురంలోని అన్ని దేవాలయాలను సందర్శించాలని కోరుకున్నారు. అన్ని దేవాలయాలను సందర్శించిన తరువాత, అదే రాత్రి, దేవుడు ఒక్కడే అని తెలుసుకున్నాడు; కానీ అనేక రూపాలు మరియు పేర్లు ఉన్నాయి. అందుకే 'ఏకాంబరేశ్వరుని' పూజించాలని అనుకున్నాడు. మరుసటి రోజు ఉదయం, ఆయన పుణ్యస్నానాలు ముగించుకుని ఏకాంబరేశ్వరాలయానికి వెళ్లారు. అక్కడ స్వామిని పూజించే వివిధ పద్ధతులను గమనించి అర్థం చేసుకున్నాడు.

'మానస పూజ'పై స్వీయ జ్ఞానం
మరుసటి రోజు ఉదయం నుండి, గురూజీ పూజా గదిలోకి ప్రవేశించి, తెల్లటి బట్టతో కప్పబడిన చెక్క పలకపై 'చిన్ ముద్ర' భంగిమలో, ఉత్తరం వైపున కూర్చుని, కనుబొమ్మల మధ్య (త్రికూటి) ఏకాంబరేశ్వరుని రూపాన్ని దర్శిస్తూ మరియు దృశ్యమానం చేశారు. అతని భక్తి ఇటుకలతో నిర్మించిన ఆలయం, అతను ఆలయంలోని పూజారుల నుండి గ్రహించిన పూజా విధానాన్ని అనుసరించాడు. గురూజీ ఆచరించిన ఈ 'మానస పూజ' తెల్లవారుజామునే కాకుండా సాయంత్రం వేళల్లో కూడా కొనసాగింది. గురూజీ ఈ మార్గాన్ని స్థిరంగా అనుసరించారు మరియు 12 సంవత్సరాలకు పైగా దానిని కొనసాగించారు.

'ఏకాంబరేశ్వర్' గురువుగా మారి 'కుంభక ప్రాణాయామం' బోధిస్తున్నాడు
ఒకరోజు ఒక పెద్దాయన గురూజీ ఇంటికి వచ్చి, అతన్ని బయటకు పిలిచి, అతనిని తన పక్కనే ఉన్న గుర్రపు బండి లోపల కూర్చోబెట్టి, కిటికీలు మరియు తలుపులన్నీ మూసేశాడు. అప్పుడు, అతను గురూజీని ఏమి చేస్తున్నావు అని అడిగాడు, దానికి గురూజీ తన వ్యాపారం గురించి చెప్పాడు. పెద్దాయన తాను గురూజీ వ్యాపారం గురించి అడగడం లేదని, అయితే గురూజీ ఆరాధిస్తున్న దేవత గురించి తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నానని ప్రేమగా స్పష్టం చేశాడు. ప్రతిస్పందనగా, గురూజీ గత 12 సంవత్సరాలుగా భగవాన్ ఏకాంబరేశ్వరునికి సమర్పించే మానస పూజను వివరించాడు. అది విని, ఆ పెద్దాయన ఆశ్చర్యపోయి తన ముక్కుపై చూపుడు వేలు పెట్టి నవ్వి, 'మీ పూర్వజన్మలో చేసిన పుణ్యం వల్ల చాలా మందికి తెలియని ఈ విధమైన భక్తిని మీరు చేయగలిగారు' అని అన్నాడు. నువ్వు రెండడుగులు దాటావు, ఇప్పుడు నీకు మూడో మెట్టు అంటే 'యోగసాధన' నేర్పుతున్నాను. మీరు దీన్ని ఆచరిస్తే, మీరు నాల్గవ దశకు చేరుకుంటారు, అంటే, 'జ్ఞాన గృహం/జ్ఞానం'. పెద్దాయన గురూజీ ప్రాణాయామం 10 నిమిషాల్లో బోధించాడు మరియు మీరు ఇంతకు ముందు చేసే మానస పూజ కంటే ప్రాణాయామం చాలా గొప్పది. కాబట్టి కలలో కూడా మానస పూజ చేయాలని అనుకోకండి. ఇంకా, పెద్దాయన గురూజీకి 'శ్రీ పరమహంస సచ్చిదానంద యోగీశ్వరర్' అనే పేరును ప్రసాదించాడు. గురూజీ పెద్దాయన గురించి తెలుసుకోవాలనుకున్నప్పుడు, ఆ పెద్దాయన పేరు 'నిత్యానంద' అని మరియు అతను 'వెట్టవేలి పరంపరై'కి చెందినవాడు అని ప్రతిస్పందించారు. పెద్దాయన తన ఆతిథ్యాన్ని స్వీకరించాలని గురూజీ కోరినప్పుడు, పెద్దాయన ఒక మధురమైన చిరునవ్వుతో గుర్రపు బండి నుండి దిగి, కొన్ని అడుగులు నడిచిన తర్వాత అదృశ్యమయ్యాడు. మళ్ళీ కనిపించలేదు. సచ్చిదానంద యోగీశ్వరర్ యొక్క ఆత్మకథ పెద్దాయన నిజంగా ఏకాంబరేశ్వరుడే అయి ఉండవచ్చని వెల్లడిస్తుంది.

క్రమంగా, గురూజీ 'కుంభక ప్రాణాయామ' సాధన యొక్క తీవ్రతను పెంచాడు మరియు శారీరక నొప్పులు మరియు ఒత్తిళ్లు అనుభవించినప్పటికీ, అతను ఈ తాత్కాలిక మరియు పరివర్తన దశలను అధిగమించి, 'నిత్యానంద గురు' చెప్పినట్లుగా అతను సాధించాలనుకున్నది సాధించగలిగాడు.

గురూజీ విజయవంతమైన వ్యాపారవేత్త మరియు అతను ధనవంతుడు మరియు సౌకర్యవంతమైన జీవితాన్ని గడపగలడు. అయినప్పటికీ, అతను భౌతిక ప్రపంచంపై కనీస ఆసక్తిని కనబరచలేదు మరియు ఎల్లప్పుడూ భక్తి, ధ్యానం మరియు యోగ అభ్యాసాల జీవితం వైపు మొగ్గు చూపాడు. అతని తల్లిదండ్రుల కోరిక మేరకు, గురూజీ శ్రీకృష్ణునికి అత్యంత భక్తురాలు అయిన పెరుందేవి అనే అమ్మాయిని వివాహం చేసుకున్నాడు. వివాహం తర్వాత కూడా, గురూజీ అడవిలో యోగా మరియు ధ్యానం కొనసాగించారు. తరువాత, గురూజీ భార్య వారి నివాసంలో యోగా మరియు ధ్యానం చేయడానికి అన్ని ఏర్పాట్లు చేసింది.

సన్యాసం అంగీకారం
గురూజీ తన భార్య మరణంతో 47 సంవత్సరాల వయస్సులో సన్యాసం స్వీకరించారు. అతని భార్య శ్రీమతి పెరుందేవి యొక్క అంత్యపూజలు పూర్తయిన తర్వాత. గురూజీ చెన్నైలోని 'వ్యాసర్పాడి'లో ఆయన కోసం నిర్మించిన చిన్న గుడిసెలోకి మారారు. అక్కడ కొన్ని నెలలు గడిపిన తరువాత, యోగీశ్వరార్ ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని కడప జిల్లాలోని 'గడికోట గ్రామానికి' వెళ్లి యోగా మరియు ధ్యానం సాధన చేసి 'యోగ సిద్ధి' పొందారు. తరువాత, అతను చెన్నైకి 25 మైళ్ల దూరంలో ఉన్న 'పంచెట్టి' అనే ప్రదేశంలో ఒక మఠంలో ఉండటానికి చెన్నైకి తిరిగి వచ్చాడు, అక్కడ అతను చాలా సంవత్సరాలు ఉన్నాడు.

గురూజీ వేదాంత, ఉపనిషత్తులు మరియు పురాణాల వివరాలతో కూడిన అనేక పుస్తకాలను ప్రచురించారు. కొన్ని ముఖ్యమైన పుస్తకాలు 'జీవ బ్రహ్మైక్య వేదాంత రహస్యం' (JBVR), తమిళంలో 'యోగాభ్యాసం', ఆంగ్లంలో 'ది ఐడెంటిటీ ఆఫ్ సోల్ అండ్ గాడ్ (ది సీక్రెట్ అఫ్ వేదాంత)', తెలుగులో 'జీవ బ్రహ్మైక్య రాజయోగ సారామృతం' (JBRS) మరియు కన్నడలో 'JBRS'ను 2 సంపుటాలుగ ప్రచురించారు. 'JBVR' మరియు 'JBRS' అతని అత్యంత ముఖ్యమైన రచనలుగా విస్తృతంగా పరిగణించబడుతున్నాయి, ఇవి 'ముక్తి'ని పొందే రహస్యా'లను వెల్లడిస్తాయి.

యోగ సిద్ధి పొందిన తరువాత, గురూజీ అనేక అద్భుతాలు చేసి ప్రజలను ఆశ్చర్యపరిచారు. అతను భారతదేశం, శ్రీలంక, సింగపూర్, మలేషియా, బర్మా, మారిషస్ మరియు దక్షిణాఫ్రికాలోని తన శిష్యులకు 'జలస్థంబ' అని పిలువబడే పద్మాసన భంగిమలో యోగా మరియు వేదాంతాలపై ఉపన్యాసాలు ఇచ్చాడు. గురూజీ 'బ్రహ్మ జ్ఞాని' మరియు ప్రజల పట్ల చాలా దయగలవాడు, మరియు అతని ఈ స్వభావం కారణంగా మరియు అతను చేస్తున్న అద్భుతాలను చూసిన తరువాత, చాలా మంది అతని పట్ల ఆకర్షితులయ్యారు వేలాది మంది ప్రజలు ఆయన మార్గంలో అనుసరించడానికి మరియు సేవ చేయడానికి ఆయన శిష్యులయ్యారు.

గురూజీ తన పూర్వ జన్మను గ్రహించాడు
గురూజీ తన యోగ అభ్యాసం ద్వారా సిద్ధులను సాధించారు మరియు అతను తన పూర్వ జన్మలో ఏమిటో గ్రహించగలిగాడు. అతను తన కనుబొమ్మల మధ్య ఒక చలనచిత్రం యొక్క ప్రత్యక్ష చిత్రాన్ని చూస్తున్నట్లుగా, 40 ఏళ్ల వ్యక్తి 'పవిత్ర బైబిల్'ను మోసుకెళ్లి అదే బోధిస్తున్నట్లు దృశ్యమానం చేశాడు. అతను 30 ఏళ్ల భార్య మరియు 6 మరియు 4 సంవత్సరాల వయస్సు గల ఇద్దరు కుమార్తెలతో సౌకర్యవంతమైన మరియు సంతోషకరమైన జీవితాన్ని గడుపుతున్నట్లు కనిపించాడు, అక్కడ అతను మిషనరీ ఉత్సాహంతో అన్ని భౌతిక జీవితాన్ని నడిపించే వ్యక్తిగా కనిపించాడు.

గురూజీ 40 సంవత్సరాల వయస్సులో 90 రోజులు, 60 సంవత్సరాల వయస్సులో 103 రోజులు, 69 సంవత్సరాల వయస్సులో 160 రోజులు మరియు 71 సంవత్సరాల వయస్సులో 366 రోజులు 'యోగాసమాధిని' తీసుకున్నారు.

బెంగళూరులోని మఠం
గురూజీ దక్షిణ భారతదేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలైన తమిళనాడు, కర్నాటక మరియు ఆంధ్ర ప్రదేశ్లల్లో, తన ఉపన్యాసాలు ఇచ్చారు. ఆ సమయంలో, ఒక భక్తుడు గురూజీని బెంగుళూరు సందర్శించమని ఆహ్వానించాడు. శిష్యుని ఇంట్లో ఉన్న సమయంలో, శిష్యుడు తన రచనలను కన్నడలో అనువదించి ప్రచురించడానికి గురూజీకి సహాయం చేశాడు. ఈ సమయంలో, గురూజీ అసంఖ్యాకమైన భక్తులను మరియు అనుచరులను సంపాదించారు. వారిలో చాలా మంది గురూజీ బెంగళూరులో శాశ్వతంగా ఉండాలని కోరుకున్నారు మరియు దీనిని సాధించడానికి, వారు ప్రపంచవ్యాప్తంగా నివసిస్తున్న గురూజీ యొక్క ఇతర శిష్యుల నుండి నిధులు సేకరించారు. గురూజీ యొక్క రచనలు ఈ ప్రయోజనం కోసం ఉపయోగించటానికి కొంత ఆదాయాన్ని కూడా పొందాయి. ఆ విధంగా, బెంగళూరులోని బిన్నీ పేట్లోని భువనేశ్వరి నగర్లోని కెంపపుర అగ్రహారంలో 1938లో మఠం స్థాపించబడింది. ఈ మఠాన్ని 'కడప శ్రీ పరమహంస సచ్చిదానంద యోగీశ్వర్ మఠం' అని పిలుస్తారు, ఇక్కడ గురూజీ శాశ్వతంగా ఉండవలసిందిగా అభ్యర్థించారు. ఆధ్యాత్మికత మరియు సాధనలు చేయాలనుకునే వారికి మఠం నివాసంగా మారింది. ఇక్కడ, గురూజీ కొన్నిసార్లు మూసి చెక్క తలుపుతో మఠంలో నిర్మించిన 'భూగర్భ తపస్ ప్రాంతం'లో ఆహారం, నీరు మరియు గాలిలేకుండా నెలల తరబడి కలిసి 'సమాధి' స్థితికి వచ్చేవారు. ఇది కాకుండా, అతను ప్రత్యేకంగా 'గంగా తటమ్' అని పేరు పెట్టబడిన ఒక చెరువులో 'జలస్థంభ అవస్థ' (తన శ్వాసను నియంత్రించే నీటిపై తేలియాడే స్థితి)లోకి ప్రవేశిస్తాడు.

గురూజీ తన శక్తినంతా మఠం ప్రాంగణంలో ఉన్న ప్రధాన విగ్రహానికి బదిలీ చేశారు, దీనిని మైసూర్ రాష్ట్ర ప్రధాన శిల్పి మరియు రాజ గురువు 'శ్రీ సిద్ధాంతి సిద్ధలింగ స్వామి' చెక్కారు. గురూజీ 1957 జనవరి 9వ తేదీన 'శ్రీ కడప స్వామి సచ్చిదానంద యోగీశ్వర్ మఠం'లో 'నిర్వికల్ప సమాధి' పొందారు. ఈ మఠం వద్ద ధ్యానం చేసినప్పుడు, వారు చాలా దైవిక శక్తిని మరియు ప్రకంపనలను అనుభవించవచ్చు.

బెంగుళూరు మఠం ప్రతి సంవత్సరం ఫిబ్రవరి 16న 'గురూజీ పుట్టినరోజు' (జయంతి)ని, జనవరి 9న 'సమాధి దినం'ని మరియు ప్రతి నెలా పూర్ణిమ రోజు విశిష్ట పూజను జరుపుకుంటుంది.

పైన పేర్కొన్న విధంగా 'కుంభక ప్రాణాయామం' అనుభవజ్ఞుడైన ప్రాణాయామ అభ్యాసకుడి నుండి నేర్చుకోవాలి మరియు దీక్ష పొందిన తర్వాత మాత్రమే. మరిన్ని వివరాల కోసం, మీరు శ్రీ రాజు (మొబైల్ నెం.9606340503) మరియు శ్రీ మంజునాథ్ (మొబైల్ నెం.9620362266)లను సంప్రదించగలరు.

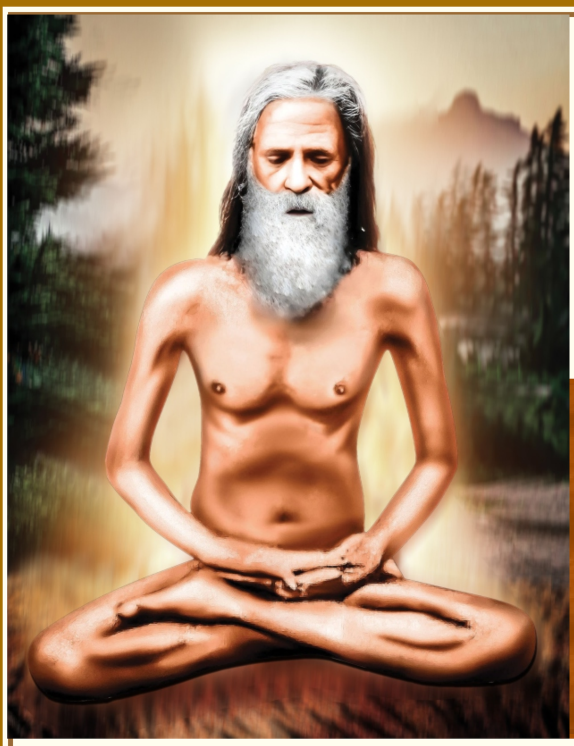

ஓம் சற்குரு நாதா சரணம் ஜய ஜய
சச்சிதானந்தா சரணம் ஜய ஜய

'கடப்பா ஸ்ரீ பரமஹம்ச சச்சிதானந்த யோகீஸ்வரர்' வாழ்க்கை வரலாறு
('கடப்பா சுவாமி' என்று அன்புடன் அழைக்கப்படுகிறார்)

சிறந்த பக்தர்கள், முனிவர்கள், துறவிகள் மற்றும் பிற தெய்வீக நபர்களின் பிறப்பு மற்றும் வருகையால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட புனித இடமாக தென்னிந்தியா கருதப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் காஞ்சிபுரம் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு இடத்தில், ஏகாம்பரேஸ்வரர் தனது மனைவியான காமாக்ஷியுடன் கோயில் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். சிவபெருமான் இங்கு 'பிரத்வி லிங்கம்' வடிவில் 'ஏகாம்பரேஸ்வரர்' என்று வழிபடப்படுகிறார், மேலும் இந்த கோயில் 'பஞ்ச பூத ஸ்தலங்களில்' ஒன்றாகும்.

கடப்பா ஸ்வாமிகள் ஒரு 'மஹான் சத்குரு' (ஸ்வாமிகள்), மனித குலத்தின் நலனுக்காக 'சிவ ராஜயோக சமாதி', 'கும்பக பிராணயாமம்' மற்றும் 'சோஹும் மந்திர ஜபம்' பயிற்சி மூலம் 'சுய உணர்தல்/முக்தி' அடைவதற்கான ரகசியங்களை வெளிப்படுத்தினார்.

காஞ்சிபுரத்திற்கு அருகில் உள்ள 'திருப்பனங்காடு' என்ற சிறிய கிராமத்தில் ஸ்வாமிகளின் பெற்றோர் ஸ்ரீ. சோமசுந்தரம் மற்றும் ஸ்ரீமதி. விசாலக்ஷம்மா சிவபெருமானின் பக்தர்களாக வாழ்ந்திருந்தனர். தெய்வீக ஆசீர்வாதத்துடன், ஸ்வாமிகள் பிப்ரவரி 16, 1865, வியாழன் மாலை 6.30 மணிக்கு சிம்ம லக்னத்தில் பிறந்தார் மற்றும் 'குப்பு ஸ்வாமி' என்று பெயரிடப்பட்டார். 'பச்சையப்பாஸ்' பள்ளியில் 8ம் வகுப்பு முடித்தார்

ஸ்வாமிகளுக்கு 12 வயது இருந்த போது, ஒரு நாள், காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள அனைத்துகோவில்களுக்கும் செல்ல ஆசைப்பட்டார். எல்லாக் கோவில்களையும் தரிசித்துவிட்டு வந்தவுடன், அதே இரவில், கடவுள் என்பவர் ஒருவர் தான், ஆனால் அவருக்கு பலவடிவங்களும், பல பெயர்களும் உள்ளன என்று உணர்ந்தார். அதனால், 'ஏகாம்பரேஸ்வரரை' வணங்க நினைத்தார். அடுத்த நாள் காலை ஸ்நானம் முடித்து விட்டு ஏகாம்பரேஸ்வரர் கோவிலுக்கு சென்றார். அங்கு, இறைவனை வழிபடும் பல்வேறு முறைகளைப் பற்றி புரிந்துகொன்டார்.

'மானச பூஜை' பற்றிய சுய அறிவு

மறுநாள் காலையிலிருந்து பூஜை அறைக்குள் நுழைந்த ஸ்வாமிகள், வெள்ளைத் துணியால் மூடப்பட்ட மரப் பலகையில் வடக்குப் பார்த்தவாறு அமர்ந்து, 'சின் முத்திரை' தோரணையில், புருவங்களுக்கு இடையில் (திரிகுடி) மனதை நிலைநிறுத்தி ஏகாம்பரேஸ்வரரின் திருவுருவத்தைக் காட்சிப்படுத்தினார். மனதளவில் அவர்கள், பக்தியின் செங்கற்களால் ஒரு கோவிலைக்கட்டி, கோவிலில் உள்ள பூசாரிகளிடமிருந்து அவர் புரிந்துகொண்ட வழிபாட்டு முறையை பின்பற்றினார். ஸ்வாமிகள் இந்த மானஸ் பூஜையை அதிகாலையில் மட்டுமின்றி மாலையின் ஆரம்ப மற்றும் பிற்பகுதியில் தொடர்ந்தார். ஸ்வாமிகள், மானஸ் பூஜையின் இந்த வழியைப் பின்பற்றியும், ஏற்றுக்கொண்டும், 12 ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து வந்தார்.

ஏகாம்பரேஸ்வரர்' குருவாக மாறி 'கும்பக பிராணாயாமம்' கற்பித்தார்

ஒரு நாள் பெரியவர் ஒருவர் ஸ்வாமிகளின் வீட்டிற்குச் சென்று, அவரை வேளியே அழைத்து, அவரை அருகில் உள்ள ஒரு குதிரை வண்டிக்குள் உட்கார வைத்து, ஜன்னல்கள் மற்றும் கதவுகள் அனைத்தையும் மூடினார். பிறகு, ஸ்வாமிகளிடம் என்ன செய்கிறீர்கள் என்று கேட்டார். அதற்கு ஸ்வாமிகள் தனது தொழிலைப் பற்றி கூறினார். அந்த பெரியவர், தான் தொழிலைப் பற்றி விசாரிக்கவில்லை என்றும், ஸ்வாமிகள் வழிபடும் தெய்வத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவதாகவும் அன்புடன் தெளிவுபடுத்தினார். பதிலுக்கு, ஸ்வாமிகள் கடந்த 12 ஆண்டுகளாக ஏகாம்பரேஸ்வரருக்கு மானஸ பூஜை செய்து வந்ததைக் கூறினார். இதைக் கேட்ட பெரியவர் ஆச்சரியமடைந்து, ஆள்காட்டி விரலை அவர்ம மூக்கின் மீது வைத்து சிரித்து, 'முந்தைய பிறவியில் செய்த புண்ணியத்தால், பலரும் அறியாத இந்த மாதிரியான பக்தியை உம்மால் செய்ய முடிந்தது' என்றார். 'நீ இரண்டு படிகளைக் கடந்துவிட்டாய், இப்போது நான் உனக்கு மூன்றாவது படியான 'யோகசாதனம்' கற்பிக்கிறேன். நீ இதைப் பயிற்சி செய்தால், நான்காவது படியாகிய 'ஞானத்தின் வீட்டை' அடைவாய், என்றார். பெரியவர் பிராணாயாமத்தை 10 நிமிடங்களில் ஸ்வாமி களுக்கு கற்றுக்கொடுத்து, நீ முன்பு செய்த மானச பூஜையை விட பிராணாயாமம் மிகச் சிறந்தது என்றார். எனவே, உன் கனவிலும் மானச பூஜை செய்ய நினைக்காதே என்றார். மேலும் பெரியவர் ஸ்வாமிகளின் குப்புசாமி என்ற பெயரை மாற்றி அவருக்கு 'ஸ்ரீ பரமஹம்ச சச்சிதானந்த யோகீஸ்வரர்' என்று பெயர் சூட்டினார். ஸ்வாமிகள் அந்த பெரியவரைப் பற்றி அறிய விரும்பியபோது, அந்த பெரியவரின் பெயர் 'நித்யானந்தா' என்றும் அவர் 'வேட்டவெளி பரம்பரை'யைச் சேர்ந்தவர் என்றும் பதிலளித்தார். ஸ்வாமிகள் அந்த பெரியவர் தனது விருந்தோம்பலை ஏற்க வேண்டும் என்று விரும்பியபோது, பெரியவர் ஒரு இனிமையான புன்னகையுடன் வண்டியிலிருந்து இறங்கி சில அடிகள் நடந்த பிறகு மறைந்தார். மீண்டும் அவரை எப்போதும் காணவில்லை. சச்சிதானந்த யோகீஸ்வரரின் சுயசரிதையில், அந்த பெரியவர் உண்மையிலேயே ஏகாம்பரேஸ்வரராக இருந்திருக்கலாம் என்று வெளிப்படுத்தி இருக்கிறது.

படிப்படியாக, ஸ்வாமிகள் 'கும்பக பிராணயாமா' பயிற்சியின் தீவிரத்தை அதிகரித்தார், மேலும் உடல் வலிகள் மற்றும் விகாரங்கள் அனுபவித்தாலும், அவர் இந்த தற்காலிக மற்றும் இடைநிலை நிலைகளை சமாளித்து, 'நித்யானந்த குரு' சொன்னது போல் அவர் சாதிக்க நினைத்ததை அடைய முடிந்தது.

ஸ்வாமிகள் ஒரு வெற்றிகரமான தொழிலதிபராக இருந்தார், மேலும் அவர் ஒரு செல்வந்தராக இருந்திருக்கலாம் மற்றும் வசதியான வாழ்க்கையை நடத்தலாம். இருப்பினும், அவர் பொருள் உலகில் குறைந்த அக்கறை காட்டினார் மற்றும் எப்போதும் பக்தி, தியானம் மற்றும் யோகப் பயிற்சிகளின் வாழ்க்கையை நோக்கிச் சென்றார். அவரது பெற்றோரின் விருப்பப்படி, ஸ்வாமிகள் கிருஷ்ணரின் தீவிர பக்தரான பெருந்தேவி என்ற பெண்ணை மணந்தார். திருமணத்திற்குப் பிறகும், ஸ்வாமிகள் காட்டில் யோகா மற்றும் தியானப் பயிற்சியைத் தொடர்ந்தார். பின்னர், ஸ்வாமிகள்யின் மனைவி அவர்கள் வீட்டில் யோகா மற்றும் தியானம் செய்ய அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செய்தார்.

சன்யாசம் ஏற்றுக்கொள்வது

ஸ்வாமிகள் தனது 47வது வயதில் மனைவியின் மறைவுக்குப் பிறகு சன்யாசத்தை எடுத்துக் கொண்டார். அவரது மனைவி ஸ்ரீமதி பெருந்தேவியின் அனைத்து சடங்குகளும் முடிந்ததும், ஸ்வாமிகள் சென்னையில் உள்ள 'வியாசர்பாடி'யில் அவருக்காகக் கட்டப்பட்ட சிறிய குடிசைக்குச் சென்றார். அங்கு சில மாதங்கள் தங்கிய பிறகு, யோகீஸ்வரர் ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் கடப்பா மாவட்டத்தில் உள்ள 'கடிகோடா கிராமத்திற்கு' குடிபெயர்ந்து யோகா மற்றும் தியானம் செய்து 'யோக சித்தி' அடைந்தார். பின்னர், சென்னையிலிருந்து 25 மைல் தொலைவில் உள்ள 'பஞ்செட்டி' என்ற இடத்தில் ஒரு மடத்தில் தங்குவதற்காக அவர் சென்னை திரும்பினார், அங்கு அவர் கணிசமான ஆண்டுகள் தங்கினார்.

ஸ்வாமிகள் வேதாந்தம், உபநிஷத்துகள் மற்றும் புராணங்களின் விவரங்களைக் கொண்ட பல புத்தகங்களை வெளியிட்டார். அதில் சில முக்கியமான புத்தகங்கள் தமிழில் 'ஜீவ ப்ரஹ்மைக்ய வேதாந்த ரகசியம்' (JBVR), 'யோகாப்யாசம்', ஆங்கிலத்தில் 'தி ஐடென்டிட்டி ஆப் சோல் அண்ட் காட் (தி சீக்ரெட் ஆப் வேதாந்தா)', தெலுங்கில் 'ஜீவா ப்ரஹ்மஜக்ய ராஜயோக சரம்ருதம்' (JBRS) மற்றும் கன்னடத்தில் 'JBRS' 2 தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டது. 'JBVR' மற்றும் 'JBRS' ஆகியவை அவரது மிக முக்கியமான படைப்புகளாக பரவலாகக் கருதப்படுகின்றன. அவை 'முக்தியை' அடைவதற்கான ரகசியங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன.

யோக சித்தி அடைந்த பிறகு ஸ்வாமிகள் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தி மக்களை வியப்பில் ஆழ்த்தினார். இந்தியா, இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா, பர்மா, மொரீஷியஸ் மற்றும் தென்னாப்பிரிக்கா ஆகிய நாடுகளில் உள்ள தனது சீடர்களுக்கு, 'ஜலஸ்தம்பா' என அழைக்கப்படும் தண்ணீரில் மிதந்தபடி பத்மாசன தோரணையில் யோகம் மற்றும் வேதாந்தம் பற்றிய விரிவுரைகளை வழங்கினார். ஸ்வாமிகள் ஒரு 'பிரம்ம ஞானி' மற்றும் மக்களிடம் மிகவும் அன்பாக இருந்தார். மேலும் அவரது இந்த குணத்தால் மற்றும் அவர் செய்யும் அற்புதங்களைக் கண்டு பலர் அவரிடம் ஈர்க்கப்பட்டனர் மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அவரது வழியைப் பின்பற்றவும், சேவை செய்யவும் அவரது சீடர்களாக மாறினர்.

ஸ்வாமிகள் தனது முந்தைய பிறப்பை உணர்ந்தார்

ஸ்வாமிகள் தனது யோகப் பயிற்சியின் மூலம் சித்திகளை அடைந்தார், மேலும் அவர் தனது முந்தைய பிறவியில் என்னவாக இருந்தார் என்பதை உணர முடிந்தது. ஒரு திரைப்படத்தின் நேரடிப் படத்தைப் பார்ப்பது போலவும், 40 வயது பெரியவர் 'பரிசுத்த வேதாகமத்தை' (Holy Bible) எடுத்துக்கொண்டு அதையே பிரசங்கிப்பதைப் போலவும் அவர் தனது புருவங்களுக்கு இடையே காட்சிப்படுத்தினார். அவருக்கு 30 வயது மனைவி, 6 மற்றும் 4 வயதுடைய இரண்டு மகள்களுடன் வசதியாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் வாழ்க்கையை நடத்துவதாகத் தோன்றினார். அங்கு அவர் ஒரு மிஷனரி வைராக்கியத்துடன் அனைத்து பொருள்முதல்வாத வாழ்க்கையையும் நடத்தும் நபராகத் தோன்றினார்.

ஸ்வாமிகள் தனது 40 வயதில் 90 நாட்களும், 60 வயதில் 103 நாட்களும், 69 வயதில் 160 நாட்களும், 71 வயதில் 366 நாட்களும் 'யோக சமாதி'யில் இருந்தார்.

பெங்களூரில் உள்ள மடம்

ஸ்வாமிகள் தென்னிந்தியாவின் பல்வேறு இடங்களில் தமிழ்நாடு, கர்நாடகா மற்றும் ஆந்திரா ஆகிய மாநிலங்களில், தனது சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தார். ஒரு பக்தர் ஸ்வாமிகளை பெங்களூருக்கு வருமாறு அழைத்தார். சீடனின் வீட்டில் தங்கியிருந்த காலத்தில், ஸ்வாமிகளின் படைப்புகளை கன்னடத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட சீடர் உதவினார். இந்த நேரத்தில், ஸ்வாமிகள் எண்ணற்ற பக்தர்களையும் பின்பற்றுபவர்களையும் பெற்றார். அவர்களில் பலர் ஸ்வாமிகள் நிரந்தரமாக பெங்களூரில் தங்க வேண்டும் என்று விரும்பினர். இதை நிறைவேற்ற, அவர்கள் உலகம் முழுவதும் வாழும் ஸ்வாமிகளின் மற்ற சீடர்களிடமிருந்து நிதி சேகரித்தனர். ஸ்வாமிகளின் படைப்புகளும், இந்த நோக்கத்திற்காக பயன்படும் வகையில் குறிப்பிட்ட வருமானத்தைப் பெற்றன. எனவே, பெங்களூரில் உள்ள பின்னிபேட்டை, புவனேஸ்வரி நகர், கெம்பாபுரா அக்ரஹாராவில் 1938 இல் ஒரு மடம் நிறுவப்பட்டது. இந்த மடம் 'கடப்பா ஸ்ரீ பரமஹம்ச சச்சிதானந்த யோகீஸ்வர் மடம்' என்று அழைக்கப்பட்டது, அங்கு குருஜி நிரந்தரமாக தங்கும்படி கோரப்பட்டது. ஆன்மிகத்தைத் தொடர விரும்புவோர் மற்றும் சாதனைகள் செய்ய விரும்புவோருக்கு மடம் உறைவிடமாக மாறியது. இங்கே, ஸ்வாமிகள் சில சமயங்களில் மடத்தில் மூடப்பட்ட மரக் கதவுடன் கட்டப்பட்ட நிலத்தடியில் தவம் செய்யும் பகுதியில் உணவு, தண்ணீர் மற்றும் காற்று இல்லாமல் மாதக்கணக்கில் 'சமாதி' நிலையில் இருந்தார். இது தவிர, அவர் ஜலஸ்தம்ப அவஸ்தா (தன் மூச்சைக் கட்டுப்படுத்தி நீரில் மிதக்கும் நிலை) பிரத்யேகமாக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு குளத்தில் நுழைவார். அதற்கு 'கங்கா தடாகம்' என்று பெயரிடப்பட்டது.

மைசூர் மாநிலத்தின் தலைமை சிற்பியும் அரச குருவுமான 'ஸ்ரீ சித்தாந்தி சித்தலிங்க ஸ்வாமி' அவர்களால் செதுக்கப்பட்டு, மடத்தின் வளாகத்தில் நிறுவப்பட்ட பிரதான சிலைக்கு, ஸ்வாமிகள் தனது முழு ஆற்றலையும் மாற்றினார். ஸ்வாமிகள் ஜனவரி மாதம் 9 ஆம் தேதி 1957 ஆண்டு அன்று கடப்பா ஸ்ரீ பரமஹம்ச சச்சிதானந்த யோகீஸ்வரர் மடத்தில 'நிர்விகல்ப சமாதி அடைந்தார். இந்த மடத்தில் ஒருவர் தியானம் செய்யும்போது. அவர்கள் நிறைய தெய்வீக ஆற்றலையும் அதிர்வுகளையும் அனுபவிக்க முடியும்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் பெங்களூரு மடத்தில் பிப்ரவரி 16 ஆம் தேதி ஸ்வாமிகளின் பிறந்தநாளை (ஜெயந்தி) கொண்டாடப்படுகிறது, ஜனவரி 9 ஆம் தேதி 'சமாதி தினத்தையொட்டி அனுசரிக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாதமும் பௌர்ணமி அன்று சிறப்பு பூஜை செய்யப்படுகிறது.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி 'கும்பக பிராணாயாமம்' ஒரு அனுபவமிக்க பிராணாயாம பயிற்சியாளரிடம் இருந்து தீட்சை பெற்ற பின்னரே கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மேலும் விவரங்களுக்கு, நீங்கள் திரு. ராஜு (மொபைல் எண்.9606340503) மற்றும் திரு மஞ்சுநாத் (மொபைல் எண். 9620362266) ஆகியோரைத் தொடர்பு கொள்ளலாம்.